

Mál nr. 404/2018

**M og
V ábyrgðartryggingar ökutækis og fjölskyldutryggingar**

Ágreiningur um bótaskyldu vegna óhapps við akstur

Gögn.

Málskot móttakið 6.12.2018 ásamt fylgiskjöllum.
Bréf V dags. 10.01.2019.

Málsatvik.

M lýsir atvikum á þann veg að 18 ára dóttir hans, A, hafi verið að leggja bifreið í hans eigu, þegar hún steig á vitlaust fótstig með þeim afleiðingum að hún ók á bílskúrhurð á heimili þeirra. Afleiðingar þessa óhapps voru þær að bílskúrhurðin eyðilagðist og rispur komu á vélarhlíf og stuðara bifreiðarinnar við ákomuna.

Í kjölfar óhappsins krafðist M bóta frá V, bæði úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar og úr fjölskyldutryggingu sem hann var með hjá félaginu.

Í bréfi sínu til nefndarinnar hafnar V kröfum M. Hvað varðar F plús 3 fjölskyldutryggingu tekur V fram að A sé meðvátryggð samkvæmt umræddri vátryggingu. Hins vegar bæti vátryggingin samkvæmt skilmálum sínum ekki tjón sem hinir vátryggðu valda hver öðrum, né tjón sem hlýst af notkun vátryggðs á vélknúnu farartæki. Þá sé bæði heimili vátryggðra og umrædd bifreið alfarið í eigu M og vátryggður geti ekki átt skaðabótakröfu á hendur sjálfum sér. Hvað varðar bótakröfu M úr lögboðinni ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar er svo tekið fram að vátryggingin bæti ekki skemmdir á ökutækinu sjálfu eða öðrum eignum vátryggingartaka.

Álit:

Í málskoti sínu leggur M fram þrjár tölusettar spurningar til nefndarinnar. Rétt er að árétta að samkvæmt samþykktum nefndarinnar, sbr. auglýsingu um samþykktirnar nr. 1090/2005, fjallar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og vátryggingafélags, sem starfsleyfi hefur hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining, sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga, sbr. 1. mgr. 3. gr. samþykktanna. Atriði er varða sérstaklega starfshætti vátryggingafélaga að öðru leyti falla því utan valdsviðs nefndarinnar og verður því látið sitja við það að úrskurða um mögulega bótaskyldu í þessum tiltekna ágreiningi.

Ágreiningur aðila snýr að því hvort tjón það sem A olli, þegar hún af ógætni ók á bílskúrhurð að heimili þeirra, sé bótaskyld samkvæmt skilmálum fjölskyldutryggingar eða ábyrgðartryggingar ökutækis sem M var með í gildi hjá V á tjónsdegi.

Hvað varðar skilmála ábyrgðartryggingarhluta F plús 3 fjölskyldutryggingar, þá er þar m.a. fjallað um hvers konar tjón vátryggingin bæti ekki. Kemur þar fram í gr. 14.5 að vátryggingin bæti ekki „tjón sem hinir vátryggðu valda hverjir öðrum“. Þá segir í 14.8, sbr. 14.8.1 að vátryggingin bæti ekki tjón sem vátryggður ber ábyrgð á vegna skaðabótaábyrgðar hans sem notanda vélknúins farartækis.

Bæði þessi atriði, þ.e. að A, sem meðvátryggð samkvæmt skilmálum vátryggingarinnar olli M, sem er vátryggður samkvæmt sömu skilmálum, tjóni og það að A var í umrætt sinn notandi vélknúins ökutækis, leiða til þess að bótaskylda er ekki til staðar úr F plús 3 fjölskyldutryggingu M hjá V.

Hvað varðar skilmála lögboðinnar ábyrgðartryggingar ökutækja, er rétt að árétta að hlutverk slíkra trygginga er að bæta skemmdir á eignum annarra sem orsakast af atvikum sem umráðamaður eða eigandi bifreiðar veldur við notkun hennar. Þannig kemur fram í gr. 15.2 skilmála ökutækjatrýggingar BA10 hjá V að vátryggingin bæti ekki skemmdir á ökutækinu sjálfu eða

öðrum eignum vátryggingartaka eða vátryggðs. Þar sem M, vátryggingartaki, er eigandi umræddrar fasteignar, og þar með bílskúrshurðarinnar, svo og bifreiðarinnar sem tjóninu olli, er því ljóst að bótaskylda er ekki til staðar ur lögboðinni ökutækjategyggingu M hjá V.

Verður því ekki hjá því komist að hafna kröfum M á hendur V.

Niðurstaða.

M á hvorki rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu né lögboðinni ábyrgðartryggingu bifreiðar, hjá V.

Reykjavík 29. janúar 2019

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.
lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir